

дається славите; Роджество твое
Христе Боже нашъ; а ние стоимъ
около суфрата, кръстимъ се мирно, умъл-
чени. Щомъ се свърши каденето, баба
зема една тепция и туря на нея по-малко
отъ манжитъ, отсипва и малко пепелецъ
отъ палишника и малко неварена леща.
Сичко това се употребява отъ сѣтиъ за
лѣкъ; съ лещата лѣкуватъ сипанчявитъ
овци, а съ пепела изгонватъ таласъми и
караконджали. Подиръ това дядо расчюпва
питата на малки парченца, потапя ги въ
меда и ни подава. Ъденето захваща; сичко
тѣзи вечеръ е весело. Като се растрѣби
суфрата, нарѣдимъ се край огъня и за-
хванемъ да пѣемъ:

«Замѣчи се Божа майка

«Хей коладе мой коладе,

«Отъ Игнажденъ до колада

«Да си роди млада Бога...»

Цѣла нощъ сѣнъ та не хваща, защото
знаешъ, че посрѣдъ нощъ ще додѣтъ до-
бри гости коледници. Ето, безъ да усѣ-
тимъ, и нощъта се присполовила. Изъ се-
лото наведнѣжъ, кучета лавватъ; зачюятъ
се викове аминъ! и котаци съ два крака
напѣватъ се, да мѣчатъ. Ето ти ги че